

Indústria càrnia i salut

Article escrit pels metges de família de l'EAP de Sta. Eugènia de Berga sobre l'afectació de la salut dels treballadors de la indústria càrnia | «Per això escrivim això i ho compartim amb vosaltres, per si no teniu una càrnia a la vostra zona, que coneixeu la implicació sanitària, social i humana que significa»

Treballadores i treballadors de l'escorxador Le Porc Gourmet, a Santa Eugènia de Berga | Sara Blázquez

«La primera vegada que vaig veure una tendinitis en un treballador de les càrnies, hauria jurat que es tractava d'una fractura. La tumefacció, la deformitat i el dolor eren tals, que no em podia creure que només es tractés de patologia de parts toves. Jo havia fet la residència a un hospital de tercer nivell, i havia vist lesions greus i poc freqüents, però la patologia derivada dels treballadors de les càrnies és d'una entitat que no es veu en altres gremis.» Això és el que diu un dels nostres metges, però és extensible a l'experiència de tots els professionals de l'equip. Hem de suposar que a més de les tasques pròpies d'una feina manual repetitiva i amb manipulació de càrregues, es sumaven jornades que ens explicaven que podien arribar a durar 16 hores; sembla que ara no passen de les 10.

Són un tipus de treballador peculiar, en general homes, però també dones, la immensa majoria immigrants, amb pocs coneixements de català o castellà (suposo que després de les tantes hores a l'escorxador no els queda gaire temps d'anar a centres de normalització lingüística…), i a més a més autònoms.

Tots coneixem les diferències de cobertura en qüestions d'incapacitat temporal dels autònoms. Sabem que els autònoms en general no venen a visitar-se gaire sovint, i menys per coses banals. Ells sí que venen a visitar-se de tant en tant, amb aquestes brutals tendinitis de sobreús, i venen per que els punxis algun analgèsic intramuscular per tornar l'endemà a la feina, quan el més

indicat seria el repòs que permetria una baixa laboral. Però no s'ho poden permetre, és de les poques coses que saben dir: «si no trabajo, no cobro». Així que res de baixes ni fèrules que immobilitzin; calmants a dojo i l'endemà tornem-hi.

Són autònoms de cooperativa, una figura peculiar d'organització laboral, que a la pràctica del que veiem en aquests treballadors tenen la part dolenta dels assalariats en el sentit que tenen un sou i un horari fixat per l'empresa, i la part dolenta de l'autònom en el sentit de no tenir dret a cobrar IT des del principi per malaltia, no tenir llibertat de gestionar-se l'horari, de vacances pagades, de protecció contingències laborals… És trist que tots els talls que arribem a suturar mai arribaran a ser comptabilitzats com accident de treball, no sortiran a cap estadística i no es prendran mesures per reduir-los.

Per això seguim i recolzem les seves reivindicacions, perquè tenen una feina que els perjudica la salut i amb menys cobertures socials que la resta de treballadors assalariats. Perquè són persones, amb riscos socials i mereixen la nostra especial atenció.

Per això escrivim això i ho compartim amb vosaltres, per si no teniu una càrnia a la vostra zona, que coneixeu la implicació sanitària, social i humana que significa.

Signat: tots els metges de família de l'equip d'atenció primària de Santa Eugènia de Berga (per ordre alfabètic).

Dr Albert Planes, Dra Anna Ribas, Dra Anna Maria Rodríguez, Dr Antonio Nieto, Dra Beatriz Barragan, Dr Carles Blay, Dra Emma Gabarre, Dr Jordi Espinàs, Dra Laia Franquesa, Dra Marta Cantero, Dra Laura Sala, Dra Núria Erra, Dra Rosa Maria Salla i Dra Thaïs Serrà.